

اثربخشی آموزش خودتنظیمی بر سازگاری زناشویی و آشتگی زناشویی در خانواده‌های دارای اختلاف شهر کرمانشاه پیام صیدی

دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی، گرایش روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلام آباد،

چکیده:

هدف پژوهش حاضر، اثربخشی آموزش خودتنظیمی بر سازگاری زناشویی و آشتگی زناشویی در خانواده‌های دارای اختلاف شهر کرمانشاه است. روش از لحاظ هدف کاربردی و از لحاظ شیوه گردآوری داده‌های پژوهش نیمه آزمایشی از نوع پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه گواه است. جامعه آماری پژوهش شامل تمام زوجین دارای اختلاف زناشویی مراجعه کننده به مراکز مشاوره در سال ۱۳۹۸ می‌باشد. حجم نمونه بر اساس روش نمونه‌گیری در دسترس ۳۰ زوج (گروه آزمایش ۱۵ زوج، گروه کنترل ۱۵ زوج) برآورد شد. ابزارهای پژوهش شامل سازگاری زناشویی لاک-والاس (۱۹۵۹)، مقیاس غربالگری آشتگی زناشویی و ارتباطی ویشمن و همکاران (۲۰۰۹) می‌باشد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از دو سطح آمار توصیفی و آمار استنباطی استفاده گردید. روایی پرسشنامه‌ها مورد تایید صاحب‌نظران مورد تایید قرار گرفت. پایایی پرسشنامه‌ها از طریق آزمون آلفای کرونباخ به ترتیب برای سازگاری زناشویی ۰/۸۱ و آشتگی زناشویی ۰/۸۳ گزارش شد. نتایج نشان داد آموزش خودتنظیمی بر سازگاری زناشویی و آشتگی زناشویی در خانواده‌های دارای اختلاف شهر کرمانشاه اثربخش بوده است. **کلیدواژگان:** آموزش خودتنظیمی، سازگاری زناشویی، آشتگی زناشویی